

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 150.

Femte Session.

47de Møde.

Torsdagen den 8de December.

(Forts.)

Æbherning (fortsat): Man kunde sige, ja, det ene Skjøn gaaer ud paa det Samme som det andet Skjøn, og dog vil Enhver føle, at der er en Forskiel; hvor der er to Candidater, staaer der desuden en Appel af den paagjældende Modcandidat tilbage, det vil sige, ved hans Appel bliver Udfaldet bragt over til en privat Proces mellem de Tvende, som skal afgjøres ved de skriftlige Afstemninger; naar der kun er een Candidat tilstede, kan Begjæringen om skriftlig Afstemning faae en ganske anden Betydning; den kan blive til intet Andet end en beqvem Maade for en Mand, som ikke den Dag vilde stille sig til Valg, til at faae undersøgt, om den Paagjældende har Pluraliteten for sig eller ikke. En Undersøgelse af den Art troer jeg er atter en Maade til at forstyrre den egentlige Aabenhed, som bør finde Sted ved en saadan Valghandling, og derfor forekommer det mig langt simplere at sige, at hvor kun een Candidat har stillet sig, der er Kandidaten valgt ved selve Stillingen. Det er nemlig efter min Overtydning af største Vigtighed at bringe den politiske Interesse til at blive levende, og det bliver den først, naar Valgfredsens forskjellige Vælgere og de forskjellige i Valgfredsen tilstedeværende Ansøgers kunne finde et Udtryk for deres Krav og Fordringer igjennem positivt opstillede Candidater. En Frygt for at stille en Candidat, som dog ikke bliver valgt, bør ikke holde dem tilbage fra at bringe Kandidaten frem; thi det er allerede vigtigt, at hans Meninger blive gjort gjældende, og at der fremfalder en Dom over Manden, og det skeer paa en ganske an-

den Maade, naar der staaer Candidat imod Candidat, end naar een Candidat staaer alene, og man ved et forhen aftalt lille Lotterier kan forsøge paa, om man ikke maaskee ved Afstemningen, hvorfra ofte mange Vælgere ere udeblevne, fordi de troede, der kun vilde komme een Candidat, kan bringe det derhen, at af de mødende Vælgere er ikke Halvdelen for denne Candidat; det er den anden Bestemmelse, jeg har søgt at fremkalde. Den tredje Bestemmelse indeholder, hvorledes der skal forholde, naar ingen Candidat har stillet sig, og den gaaer da ud paa, at der efter Indmeldingen om det Valg, som er blevet umuligt derved, at ingen Candidat har stillet sig, skal endnu et Valg foregaae efter Regjeringens Bestemmelse; men, efterat Indfaldelsen dertil er skeet over hele Landet, for at Enhver kan blive vidende om, at der i den Kreds ikke har været saa meget politisk Liv tilstede, at de der have kunnet finde en Mand, som kunde repræsentere dem, og at Enhver, som troer sig stiftet til at afhjælpe det Savn for Valgfredsen, kan see Pladsen aabnet for sig, skulde det da atter hælde sig, at Valgfredsen ikke finder en Candidat, og kan komme til at faae Valg, saa er det min Mening, at det heller ikke skal have nogen Repræsentation, forinden det næste almindelige Valg foretages; thi det er et Bæviis for, at der ingen Trang er dertil, og at de have hengivet deres Skjæbne i den øvrige Repræsentations Bold. Dette er Hovedindholdet af de Forslag, som jeg har gjort. Jeg veed meget vel, at det er et Forslag, som ved nærmere Overveielse i væsentlig Grad kan forbedres, og det er ogsaa her, ligesom ved de fleste Gjenstande af den Art, mere det første Stød til en forbedret Lovgivning i den Retning, som jeg har forsøgt at give, end det er mit Haab, at det skulde kunne komme